

Учасники Всеукраїнської науково-практичної конференції «Геноцид України у ХХ столітті» звертаються до світової громадськості з настійною пропозицією в усіх без винятку країнах звернути увагу на спланований москво-більшевицькою тоталітарною системою і організовано проведений геноцид України в ХХ столітті.

Документально, на підставі архівних джерел, секретних документів, ухвал радянського уряду та комуністичної партії, спогадів і свідчень очевидців переконливо доведено, що в 1932-1933 роках на всій території України, яка знаходилась тоді під москво-більшевицькою окупацією, здійснювалась злочинна акція повного вилучення будь-яких продуктів харчування з суворою формою покарання кожного, хто посмів їх заховати. Спеціальні військові загони створювали непрохідні зони між кожним населеним пунктом і тримали під облогою до того часу, поки суцільно не вимирали села й хутори. Частина приречених на голодову смерть нелегально переходили в пошуках їжі через ці блокади, але, потрапляючи до міста, не мали можливості отримати їжу, бо їх вилучували і карали.

Ряд документів свідчать про канібалізм, про божевілля від голоду, про зміни психіки в людей, які пережили ці жахіття.

В результаті злочинних акцій за вказаний період загинули жорстокою смертю мільйони невинних людей – чоловіків і жінок, дітей і старих. Жертви голодомору, за підрахунками демографів, порівнянь переписів населення та ймовірних розрахунків про можливу кількість людей в часи нормального розвитку – становлять від 4-х до 10 мільйонів. Ця різна цифра лише засвідчує труднощі вичислення жертв голодомору через різні, часто свідомо перекручені офіційні статистичні дані. Ці цифри вражають, як і свідчення відеозаписів ще живих очевидців, ряд документальних фотоматеріалів, дипломатичних повідомлень та ін., які сьогодні стали доступними громадськості.

Слід відзначити, що москво-більшовицький тоталітарний режим застосовував голодомори, крім названих років, ще в 1921 та 1947.

До них прилучився терор з фізичним винищенням духовної еліти українців: арешти, заслання в Сибір, на Соловки, в концентраційні табори ГУЛАГу, депортації, масові розстріли – тобто засоби фізичного винищення українців і, зокрема, духовної еліти нації фактично тривало до кінця існування імперії зла. Постійно тривала русифікація, спотворення свідомості офіційними стереотипами і стандартами, насильницька зміна національної ментальності.

Внаслідок цих кривавих злочинів змінився генофонд української нації, відновити який потрібні надзвичайно сприятливі і довготривалі умови. Нищівного удару зазнала традиційна духовна культура, сім'я як ядро нації.

Звертаємо увагу, що тоталітарні режими в часи окупації України застосовували й інші форми геноциду: пацифікація, операція «Вісла» як втілена польська ідея етнічної чистки, спрямованої проти українців, насильне переселення українців з їх етнічних земель на інші, чужі для них, території.

Отож, щоб подібне не повторилося в будь-якій частині земної кулі, звертаємось до світової громадськості:

- з метою осудження злочинів московського тоталітаризму;
  - з наполегливою вимогою створити Міжнародний трибунал і судити злочинців за дії, яким немає терміну давності і які вказують на особливу, антилюдську, звірячу жорстокість, на потворність політичної системи, для якої життя людини не мало ніякої цінності;
  - до людей доброї волі всього світу – сьогодні нас почути і зрозуміти наші прагнення і наміри, сповнені найглибшого гуманізму, любові і поваги до всіх народів, націй і держав;
  - до українців в Україні і поза її кордонами, до української діаспори з вимогою донести всім громадянам та урядам вашого поселення наші наміри та вимоги;
  - в ім'я правди і справедливості, в ім'я пам'яті загиблих невинних мільйонів жертв, бо все людство має право знати правду і, відповідно до цього знання, чинити в ім'я справедливості і пам'яті.
- Хай допомагає нам Бог у наших намірах і чині.

27 лютого 2010 р.

Прийнято на заключному пленарному засіданні Всеукраїнської науково-практичної конференції «**Геноцид України у ХХ столітті**».